

Aamun lämmin valo vuokot metsän kultasi.
En nähnyt arkaa keijutultasi.
Päivä nousi. Sydämeni ketä kaipasi?
Se kuvaa neidon kultaan muovasi.

Keskipäivän myrsky pyyhki yli niittyjen.
Vain silloin pienen liekin huomasin.
Yritinpä vielä ohi käydä vaieten,
vaan viisauttasi nyt tarvitsin.
Se oli juuriansa Mestarin.

Lennä kyyhkyseni, lennä kaunokaiseni,
lennä yli vuorten janoavien.
Katso aina keskiristin kuningasta,
äläkä koskaan lakkaa myrskyissä laulamasta.

Souda joutseneni, souda ainokaiseni,
souda yli merten raivoavien.
Pidä usko mestariisi ikihyvään,
äläkä koskaan lakkaa tähyämästä syvään.

Kuka olet? Mistä tulet? Vähän ymmärrän.
Vaan tiedän, että paljon välitän.
Mistä tulee linnut pienet iltahämärän?
Ne kuinka surun teillä muovaa Hän?

Tiedä enhän muuta: Eedenistä aikoinaan
pois vanhempamme syystä ajettiin.
Silti tiedän: tahdon sinun nähdä armostaan
jo kohoavan tanssiin, unelmiin
Mä lennän rinnallasi. Onhan niin?